

Paasbloemen

*Christus Triumfatorkerk, 12 april 2020, een internetviering
(<https://www.youtube.com/channel/UC6XNEbRxCdnitaY3VUnJY4g>)*

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Johannes 20, 1-18

- Voor de dienst: Paasliederen op de vleugel

- Welkomstwoord

*Dit is een vreemde Pasen,
zo anders dan voorheen:*

*we bidden afgezonderd,
we zingen thuis alleen.*

*Met iedereen op afstand,
ook wie de dienst nu leidt:
een lege kerk, een beeldscherm,
wij vieren ver verspreid.*

Hoe vier je in deze tijd Pasen, nu niemand naar de kerk kan om dat samen te vieren? Dat vroeg de Amerikaanse pastor en dichteres Carolyn Winfrey Gillette zich af. En zij schreef dit paaslied. En het is deze week in allerijl vertaald door dichter Gert Landman. Dit lied tekent onze paasviering vandaag.

Door de preek heen zal de rest van het lied klinken.

Een vreemde Pasen, maar Pasen is het wel. Onmiskenbaar. En Pasen brengt nieuwe hoop. Licht in de duisternis. De nieuwe paaskaars, die gisterenavond is ontstoken als teken van nieuw leven, brandt als teken dat de liefde sterker is dan de dood.

Die boodschap mag vandaag extra luid klinken, hier in deze kerk, en bij u bij jullie thuis. Hoe onzeker het leven in deze dagen ook is. Hoe de twijfel ook kan toe slaan. Dit licht vertelt de kern van ons geloof. Zelfs in het donker schijnt het licht. Het licht van God. Hij die bij ons is op onze kwetsbaarste momenten. In stilte, eenzaamheid.

Dat feest vieren we vandaag. Welkom bij deze paasviering vanuit de Christus Triumfatorkerk in Den Haag. De paaskaars brandt al, sinds gisterenavond. U kunt bij uw thuis scherm een kaarsje aansteken. U kunt onze liturgie vinden op internet: www.ctkerk.nl, en mag kijken en luisteren, u kunt meezingen en meebidden.

- Aanvangslied 'Groen ontluikt de aarde' (Lied 625)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Lied 'Dit is de dag' (Lied 632)
- Kyriegebed

*Eeuwige God,
Nu ons leven is stilgevallen,
roepen wij U aan:*

*in onze angst en onzekerheid, om vertrouwen,
in onze overlevingsdrang, om oog voor elkaar,
in ons zoeken naar veiligheid, om overgave,
in onze onmacht en kwetsbaarheid, om vrede.*

Wij bidden U, heilige God, ook om de moed en openheid om in deze crisis ons te laten storen en uw stem te horen om in het stilgevallen leven tot inkeer en inzicht te komen om oog te krijgen voor het lijden en onrecht in de wereld om te beseffen wie we zijn en waar het op aan komt.

Bewaar ons, God en maak met ons een nieuw begin,
in de Naam van Jezus,
die ons uw liefde heeft geschonken —
door crisis, lijden en dood heen.
Amen

- Glorialied 'Christus onze Heer verrees' (Lied 624)
- Gebed
- Kindermoment
- Lied 'Een teken van leven' (melodie gezang 637)
- Schriftlezing Exodus 14: 19-22 en 28-29
- Lied 'De toekomst is al gaande' (Lied 605)
- Schriftlezing Johannes 20: 1-18 (Martine)
- Lied 'De toekomst is al gaande' (Lied 605)
- Preek

De tijd is stil gezet.

Kantoren zijn dicht. Winkels gesloten. De economie draait op halve kracht.

Je hoort opeens de vogels fluiten buiten, omdat het andere geluid van een snelweg in de verte, is opgedroogd.

De rust lijkt weergekeerd in onze op hol geslagen samenleving. Even geen verre reizen, even niet ongeduldig in een rij wachtende auto's.

Rust. Quarantaine. Tijd voor bezinning. Stilgezet worden. Ontdekken ook! Verwonderd ontdekken waar het echt om gaat in deze samenleving. Niet de snelle pakken beheersen het nieuws. Maar de witte jassen. De ziekenhuispersoneel, verzorgenden, de schoonmakers, vakkenvullers.

En wat zien we dan in deze tot stilstand gekomen samenleving?

Ook veel leed. We zien hoe vooral de kwetsbaren het weer moeten ontgelden. Ouderen onder ons raken geïsoleerd, ernstig zieken worden afgezonderd van hun geliefden. Onbegrip en onzekerheid bij onze kinderen. Daklozen in de stad die geen plek meer hebben waar ze heen kunnen.

Wat zie je in een tot stilstand gekomen samenleving?

Dat is de vraag van deze dag. En die vraag heb ik geweven om een lied dat speciaal voor deze vreemde Pasen, *Pasen in coronatijd* is geschreven. Dat lied klinkt in gedeelten, door de preek heen.

Nu de eerste twee coupletten:

*Dit is een vreemde Pasen,
zo anders dan voorheen:
we bidden afgezonderd,
we zingen thuis alleen.
Met iedereen op afstand,
ook wie de dienst nu leidt:
een lege kerk, een beeldscherm,
wij vieren ver verspreid.*

*Geen zingende gemeente,
geen hartverrukkend koor,
hoe dringt dan nu de vreugde
van Pasen tot ons door?
Geef elk, aan huis gebonden,
toch de genade om
uw opstanding te vieren:
elk huis een heiligdom.*

Wat zien we in een tot stilstand gekomen samenleving?

Dat is ook de vraag die je moet stellen bij het paasverhaal.

Want voor Maria, voor Petrus en voor de andere leerling, - van wie Jezus veel hield – we zullen hem vandaag Johannes noemen, ook voor hen is het leven tot stilstand gekomen.

Het is donker en stil. “Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was” Zo begint het paasevangelie. Geen mensenmassa’s, geen volle zalen, geen klaroengeschal, geen U zij de Glorie. Nog niet. Stilstand, stilte, en duisternis. Quarantaine. De beklemming van het graf is voelbaar.

Verdriet ook. Eenzaamheid. Met een schok is hun leven tot stilstand gekomen op Goede Vrijdag. Zou het afgelopen zijn? Is ‘Het is volbracht’ het laatste woord, het laatste teken van leven dat we van Jezus horen?

Het blijft verbijsterend lang stil in het paasverhaal.

Maria ziet dat de steen voor het graf opzij is gerold.

Maar ze kijkt niet naar binnen. Ze gaat terug.

Petrus en Johannes arriveren bij het graf, ze komen met Maria mee.

Petrus en Johannes zien dat het graf leeg is. Ze zien de linnendoeken. Ze zien de hoofddoek netjes opgerold liggen.

Petrus gaat naar binnen. Verbaasd, vertwijfeld, verdrietig. Donker en stil.

Johannes komt ook naar binnen. *Hij zag het en geloofde.* Staat er dan

Dáár wordt het Pasen. Doordat Johannes meer ziet dan er is. Een linnendoek in een leeg graf.

Meer niet. Johannes ziet het en hij gelooft. Hij ziet wat er niet is. Hij kijkt door de harde realiteit heen. Hij ziet geen leeg graf. Hij ziet een Opgestane Heer.

Petrus niet. Nog niet.

Niet iedereen ziet hetzelfde. Niet iedereen gelooft hetzelfde. Soms heb je meer tijd nodig om in de stilte, in het duister, in de eenzaamheid, nieuw leven te ontdekken, opstanding, hoop. Petrus ziet het pas ’s avonds.

Maria staat nog buiten. Huilend.

Nu pas kijkt ze naar binnen en ze ziet heel iets anders. Alsof we een andere wereld binnenstappen. Twee engelen in witte kleren in het graf en als ze zich omdraait ziet ze een tuinman staan.

Een leeg graf, twee engelen, een man die verdacht veel op Jezus lijkt.

Maar Maria ziet hem niet. Bij haar is het nog geen Pasen. Pas als de tuinman spreekt: Maria!

Dan breekt het licht van Pasen door bij Maria.

Drie mensen bij een leeg graf.

Wat zien zij in hun tot stilstand gekomen samenleving?

De één blijft buiten staan. Hij zwijgt, hij gaat pas later het graf in. Hij kijkt en hij gelooft.

De ander rent het graf in. Hij ziet precies hetzelfde, maar hij kan het nog niet geloven.

En de derde. Ze staat beteuterd bij de ingang. Ze ziet licht uit de hemel. Ze ziet engelen, en een tuinman. Maar ze ziet het niet. Tot ze bij haar naam genoemd wordt. MARIA. Dan ziet ze het:

Raboeni. Het is de Heer.

*Niet van een kerk vol mensen
straalt nu de blijdschap af,
maar van het nieuws van vrouwen
die zien het lege graf;
van leerlingen die twijf'lend
naar Galilea gaan,
vol vreugde Hem herkennen:
de Heer is opgestaan!*

Drie getuigen van Pasen.

Petrus zoekt nog steeds naar antwoorden.

Johannes ziet het, maar doet er het zwijgen toe.

En Maria, Maria ziet het door haar tranen heen en roept het uit: "Rabboeni".

Dat brengt de vraag terug naar ons. Wat zien wij op deze eerste Paasdag in deze, tot stilstand gekomen samenleving?

Leegte of nieuw leven?

Het paasverhaal helpt ons om meer te zien dan er is.

Geen opgerolde hoofddoek, maar hemels licht in het duister.

Geen leeg graf, maar een mens die je naam noemt.

Het vraagt om een nieuwe manier van kijken.

Hoe het verder gaat met de lockdown Geen idee. Welke kant het opgaat met deze wereld, onze samenleving, ook dat weet ik niet.

Of het goed komt? Dat hangt er vanaf. Hoe je kijkt.

Want in elke crisis bloeit er ook iets op.

Paasbloemen.

Als je goed kijkt zie je ook vandaag de dag hoe mensen er zijn voor elkaar: thuis met druivensap en een matse. Met elkaar verbonden door beeldbellen en digitaal koffiedrinken – zo meteen na de dienst. Blij, omdat er vanochtend onverwacht aan paasontbijtje werd aangeboden door een ander gemeentelid.

Een kaars voor je raam. Kerkklokken die luiden als klokken van hoop. Mensen die muziek maken op hun balkon, of klappen voor hulpverleners.

Eenvoudige initiatieven. Voor de hand liggend zelfs.

Maar o zo belangrijk.

Het zijn paasbloemen. Bloemen tegen de angst en tegen de eenzaamheid. Paasbloemen die laten zien dat het niet blijft van verdriet en lijden. Die laten zien dat God de toekomst draagt.

Het paasverhaal is onze gids in deze tijden, omdat het ons laat zien waar de hoop te vinden is in de wanhoop. Waar nieuw leven is te vinden dóór de kille cijfers over doden en IC-opnames heen.

Dit jaar wordt het echt Pasen.

In de stilte van uw huis. Aan de koffie in de achtertuin. Alleen op je balkonnetje. Want Pasen dat is geen feest van klaroengeschal en uitstapjes en mensenmassa's. Pasen ontstaat in het klein. In je binnenkamer. Het begint met een nieuwe manier van kijken.

Ik heb de Heer gezien!

*Wij danken U met Pasen,
als kerk, hoe ook verspreid
en toch uw ene lichaam,
U dienend wijd en zijd.
Door thuis of bij een ziekbed
te zorgen voor elkaar*

*wordt hier het nieuws van Pasen
ook in ons leven waar.*

- Muzikaal intermezzo 'You raise me up'
- Dankgebed, voorbeden, Stil gebed, Onze Vader
- Inzameling van de gaven
 - Diaconie u kunt uw bijdrage overmaken op NL05 INGB 0000 4270 21 t.n.v. Diaconie Geref. Kerk 's-Gravenhage-Oost
 - Wijkwerk, u kunt uw bijdrage overmaken op NL52 INGB 0005 1440 61, t.n.v. St. Chr. Triumfatorkerk.
- Slotlied 'De steppe zal bloeien' (Lied 608)
- Zegen
- Lied: 'U zij de glorie' (Lied 634)